

KERBER BALÁZS

izzadt vitorla

*egy bolygó bucskázik az ablakban
mint a zsizsikes felvételen
elvetődik a kép
ugrik az üveg az űr
a pilóta kezében forgó kormány
jobbra-balra húz a hajó
ide-oda gurul a súly
az ülések körtáncba kezdenek
kezek felfelé mutatnak
az alacsonyabb másodpilóta érvel
hogy most talán a piros kart
és aztán megint balra
mert közeleg gyűrű és vihar
finom lilás törmelékgallérok
egy-egy nagyobbacska felül-alul
csúcsos szikla
a fenyegető rücskök
kihívó fehér élek
és a szemek a szemek
a horpadás tekintet
és az esetleges csóvák
most csak felülről
spirálablak
az elmében kék korlátok
a szem is éjszaka
és planéta
azokat az utcákat
az agy beszéli el
az esti kanyarokat
pont ahogy a láb befordul
a huppanót
gyengéden emelkedik az úttest
mint egy ragadó emlék
a zöld nyúlványházak
ott abban a világban
magasra fel
kristályhideg a beton fölött
egy elbeszélhető hópehelycsillám
mint retorikai alakzat
vagy szócikk*

*a pihe alakja mint leírás
fekete téglák a szitalásban
a csillagos ég
abban a kodifikált mesében
a szigorú véggel
a sötétkék zárt terekben
fordul a kormány
kéz nyúl fehér ingujj
szőkén fröccsen a fej
hullám a háton
izzadt vitorla
egy jobbkanyar
és tudod aztán
végül a kocsmá
kecses leszállás után
a lábak mint vékony pálcák
nagyobb veszélyt
követ a zűrzavar
és mintha ölelnének
lyukacsos holdak
hideg népek
a vízen egy szorongó örvény
és az a strandkönnyűség
talán csak a billegésnek
köszönhető
hogyan akkor most engedj
elhelyezkedem
megláttam
ennyi az idő*

Conquest

STRATÉGIAI VERSPRÓZA
(RÉSZLET)

*Messzi, kék füvek fölött rózsaszín félkörív,
lány emelkedéseken fut valaki, egészen
vad váltásokban magasodik és enyhül a vidék.
A láb alatt szinte csúszik a sík. Az ég nyíló,
mindjárt benyeli a földet. Látszik a mély
gödör, megnőnek a csillagok. Az ég szeme
nagy ezen az éjszakán. Énekhang szól
a távolságban: a fények, mint a lámpacsíkok.
Zene az alvó hullámokon, a lila partokon.*

*A bolygó vizei csendesek, akár a dombok.
Vékony földsávok, mint nyúló végtagok.
Földek, tengerek színes pontjai, táblázatban
a rend. Két könyvgerinc fölött elúszó évek;
a játék és a szó alig változik. Mint egy
ujjlenyomatban, hemzsegnek a térképen
a körök. A vonalak határozzák meg
a gondolatot, és egy borítón, a betűkben
ott a kéz döntése. Ahogy helyezkedik
egy ötlet. Ahogy érvényre jutnak a piros
vagy a kék tömbök. Címek valamelyik
jegyzékben, melyik művet válaszd.
Rezgő pontok a tekintetben: egyik
löki a másikat, a másik felvillan,
világít egy földrész, domborul a víz.
Háló terül a térre.*

SZÁLINGER BALÁZS

A mindenkori Kossuth Rádió

*A korábbi elit rendszerint odaszárad a bárka belső pereme alá.
Pitiáner csirkefogók lesznek, akiknek mindegy az út iránya.*

*Kanócok között, muskátliföldön hasít a bárka,
Egyre milliőbb hangfalból üvölt a mindenkori Kossuth Rádió.*

*Mozgó birodalom, egy monstrum, térképészek, szakácsok, örök,
Ügyeskedők – még a lemaradók is gazdaggá lettek.*

*Az út mentén nagyságok nyomai, vonatrablások parazsa,
Ectes források, irtványok gőzei szerte a hazában.*

*Üvegmorzsákat söpör a szél, mert mért is söpörne mást,
Véresen elvállik kapaszkodás és munka, örület és felelősség.*

Innen körülbelül még harminc perc a pánik –